δὲ ἐν πληθυντικῷ· οἷον ὁ τάρταρος, ἡ τάρταρα, τὰ τάρταρα. ὁ ζυγός, τὰ ζυγά· ὁ νῶτος, τὰ νῶτα· ὁ σταθμός, τὰ σταθμά. ὁ μοχλός, τὰ μοχλά. ὁ κύκλος, τὰ κύκλα. ὁ χαλινός, τὰ χαλινά. ὁ ἐρετμός, τὰ ἐρετμά. ὁ λύχνος, τὰ λύχνα. ὁ τράχηλος, τὰ τράχηλα. ὁ δίφρος, τὰ δίφρα. ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα.

Περὶ τῶν Διαλέκτων τῆς γ^ης κλίσεως.

Ἡ ἑνικὴ γενικὴ ἰωνικῶς λήγει εἰς οιο, δωρικῶς εἰς ω· οἷον λόγοιο, λόγω. ἡ γενικὴ δυϊκὴ ἰωνικῶς εἰς ιν· οἷον λόγοιϊν· ἡ δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οισιν· οἷον, λόγοισιν· ἡ αἰτιατικὴ δωρικῶς, εἰς ως, καὶ ος· οἷον τοὺς λόγως, καὶ λόγος. ως

Προστίθεται ἔτι τισὶ τοῖς εἰς ος, καὶ ον, ταύτης τῆς κλίσεως ἡ φι, ἤτε φιν, συλλαβὴ τοῦ σ, καὶ ν, πρότερον ἀποβαλλομένου. ἔστι δὲ ἄκλιτα κατὰ πάσας τὰς πτώσεις, καὶ ἀριθμούς, ἔστι δὲ καὶ παροξύτονα, ὡς ἐν τοῖς ὑποκειμένοις παραδείγμασι δείκνυται.

Παραδείγματα τῶν πλαγίων.

στρατός, — στρατόφι.	ἐκ ποντόφι.		ἐκ πόντου.
δεξιός, — δεξιόφι.	ἀπὸ στρατόφι.		ἀπὸ στρατοῦ.
χαλκός, — χαλκόφι.	ἐπ' ἰκριόφι.	ἀντὶ	ἐπὶ ἰκρίῳ.
πόντος, — ποντόφι.	ἀπ' ὀστεόφιν.	τοῦ,	ἀπὸ τῶν ὀστῶν.
ὀστέον, — ὀστεόφι.	τοῖς δακρυόφι.		δακρύοις.
δάκρυον, — δακρυόφι.	ἀμφ' ὀστεόφιν.		ἀμφὶ τὰ ὀστᾶ.
ἴκριον, — ἰκριόφι.			

Ἔνια τῶν ὀνομάτων ταύτης τῆς κλίσεως ἀποκοπὴν ἔτι πάσχουσιν· οἷον, ἄλφι, ἀντὶ ἄλφιτον· κάρα, ἀντὶ κάρηνον. ἔρι, ἀντὶ ἔριον· γλάφυ, ἀντὶ γλάφυρον· καὶ τὰ παραπλήσια. ἔτι ὁ κύρ,

http://digital.slub-dresden.de/ppn334942241/107